

Стараславянска-беларускі слоўнік.

Праект. Літара Б.

ЗЬМІЦЕР САЎКА

Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва

Ідэя складання стараславянска-беларускага слоўніка ўзьнікла з прычынаў ня толькі практычнага й акадэмічнага характару, а таксама й «палітычнага».

«Практычна-акадэмічныя матывы» прадыхтаваныя неабходнасьцю такога слоўніка для пэўнага кола карыстальнікаў, найперш для тых, хто знаёміцца са стараславянскімі тэкстамі як носьбітамі хрысьціянскае навукі (праваслаўныя багаслоўцы, сэмінарысты), а таксама для тых, хто вывучае стараславянскую мову зь лінгвістычнымі мэтамі (студэнты-філёлягі ды інш.). Сучаснаму беларусу тэкст, напісаны па-стараславянску, — малазразумелы, часам і наагул незразумелы, а дзякуючы немалой колькасьці міжмоўных, стараславянска-беларускіх амонімаў, пры уяўнай зразумеласьці такі тэкст мае зусім іншы сэнс, чымся здаецца неспрактыкаванаму чытачу.

Таксама стараславянска-беларускі слоўнік можа мець практычнае значэньне: яго матэрыял можа быць скарыстаны пры складаньні баўгарска-беларускага, македонска-беларускага й нават расейска-беларускага слоўніка (у дачыненьні да стараславянскіх запазычаньняў у расейскай мове).

«Палітычны аспэкт» гэтай задуме надае той факт, што расейская філялягічная навука да апошняга часу намагалася падтрымваць пачуцьцё шчыльнае лучнасьці расейскай і стараславянскай (у форме царкоўнаславянскай) моваў, што вылівалася ў ігнараваньне неабходнасьці стварэньня стараславянска-расейскіх слоўнікаў (такія слоўнікі зьявіліся толькі апошнія гады). У выніку — большасьць нават гуманітарна адукаваных людзей у Беларусі (а пагатоў у Расеі) атаесамляюць праславянскую мову (прамову, ад якой утва-

рыліся іншыя славянскія мовы) і стараславянскую мову (мову, якая ўтварылася ад праславянскае мовы).

Такім чынам, стараславянскае ў сьвядомасьці шырэйшых колаў зьвязваецца з расейшчынай, што не адпавядае сапраўднаму стану рэчаў.

Стараславянская мова зрабіла выключны ўплыў на разьвіцьцё старабеларускай мовы, асабліва на першым этапе яе разьвіцьця. Аж да позьняга сярэднявечча ёю паслугаваліся як моваю літургіі ў Вялікім Княстве Літоўскім. На Беларусі было створана – напісана й надрукавана – мноства кніг на стараславянскай мове. Яшчэ ў скарынаўскіх выданьнях зьмяшчаліся *гloses* – правобраз стара-славянска-беларускага слоўніка. Такім парадкам, беларусы маюць працяглую гісторыю карыстаньня гэтай моваю бязь нейкага пасярэдніцтва трэцяга боку.

Сярод магчымых варыянтаў назвы мовы – у навуковым сьвеце яна таксама называецца *старабаўгарская*, *старамакедонская* – мы спыніліся на тэрміне *стараславянская* зь дзвюх прычынаў. Па-першае, гэты тэрмін не аспрэчваецца ні баўгарыстамі, ні македаністамі, а значыць, з пункту гледжаньня «этнічнай прыналежнасьці» ён нэўтральны; па-другое, гэта адзіны шырака прыняты тэрмін. (Праўда, паслугаваньне гэтым тэрмінам супярэчыць адной з нашых мэтай – імкненьню ўказаць на хібнасьць ўяўленьня пра стараславянскую мову як пра непасрэдны выток сучаснай расейскай мовы.)

Публікацыя часткі слоўніка менавіта на літару **Б** выклікана тым, што пад літарай **А** знаходзяцца выключна запазычаньні, таму лексычны матэрыял пад гэтай літарай дастаткова аднастайны. Пад літарай **Б** знаходзяцца розныя паводле паходжаньня й будовы клясы лексыкі, таму рэпрэзэнтатыўнасьць матэрыялу пад гэтай літарай значна вышэйшая, у параўнаньні з матэрыялам пад літарай **А**.

БАБ:а, -**ы** *ж* 1. карміцелька; 2. бабка-павітуха.

БАГЪР:ити, -**ѣ**, -**иши** *незак.* барвовіць, рабіць барвовым.

БАГЪР:ъ, -**а** *м* 1. барва, багра; 2. = **БАГЪРЪница**.

БАГЪРЪниц:а, -**ѣ** *ж* пурпуровыя шаты (*адзнака каралеўскай улады*).

БАЛИ:и, -**ѣ** *м* доктар, лекар.

БАЛОВАНИ:ѣ, -**ѣ** *н* 1. лячэньне, лекаваньне; 2. лекі.

БАЛЬСТВ:О, -а н лекі; лячэньне, лекаваньне.

БАН ЬСК:Ъ, -ын *прим.* лазенны, які мае дачыненне да лазьні.

БАН: ІА, -ІА Ж лазьня; купаньне.

БЕДР:А, -ы Ж сыцягно; клуб (частка цела).

БЕДРЬНЪ *прим.* багаты, шчодры.

БЕ *гл.* БЕЗ

БЕЖ *гл.* БЕЗ

БЕЗ, БЕЖ, БЕЗО, БЕЗЪ, БЕЗЬ, БЕС, БЕЩ *прин.+Р.* 1. без; 2. пры
выказваньні прэрэчанья, нязгоды насуперак, проці, супраць,
не па, не паводле.

БЕЗАКОНЕНИ:Ю, БЕЗАКОНЬНИ:Ю, -ІА н беззаконьне; правіна.

БЕЗАКОНИ:Ю, -ІА н злачынства, беззаконьне, парушэньне зако-
ну; правіна; няпраўда.

БЕЗАКОНЬНИК:Ъ, -а м парушальнік закону, злачынец; нягоднік.

БЕЗАКОНЬН:ОВАТИ, -оўж, -оўкши *незак.* чыніць беззаконьне, па-
рушаць закон.

БЕЗАКОНЬН:Ъ, -ын *прим.* 1. незаканамерны, які не адпавядае
закону; 2. уласьцівы нягодніку, злачынны, нягодны, зладзей-
скі.

БЕЗАКОНЬНЬЕ *гл.* БЕЗАКОНЕНИЮ

БЕЗБОЖЬН:Ъ, -ын І *прим.* бязбожны.

БЕЗБОЖЬН:Ъ, -ын ІІ *субст.* бязбожнік.

БЕЗБОЖЬСТВ:О, -а н бязбожнасьць, бязбожжа.

БЕЗБО ЗНИ:Ю, -ІА н сьмеласьць, адвага, бясстрашша, хароб-
расць.

БЕЗБРАШЬНЪ *прим.:* БЕЗБРАШЬНО БРАШЬНО *літар.:* яда бязь ежы
(гульня словаў).

БЕЗВѢДЬН:Ъ, -ын *прим.* бясьпечны.

БЕЗВЕЩЬН:Ъ, -ын *прим.* нярэчыўны, нематэрыяльны.

БЕЗВИНЬН:Ъ, -ын *прим.* нявінны, бязьвінны, невінаваты.

БЕЗВОДЬН:А, -ы Ж бязводная пустэча.

БЕЗВОДЬН:Ъ, -ын *прим.* бязводны, сухі.

БЕЗВРѢМЕНЬН:Ъ, БЕЗТВРѢМЕНЬН:Ъ, -ын *прим.* 1. пазачасавы;
2. дачасны; нясвоечасовы.

БЕЗВѢДЬНЪ *гл.* БЕЗВѢДЬНЪ

БЕЗВѢДЬН:Ъ, -ын *прим.* які ня ведае; ненаўмысны, несьвядо-
мы; тьма БЕЗВѢДЬНА ІА цемра няведанья.

БЕЗВѢСТЬН:Ъ, -ын *прим.* невядомы; нясны.

БЕЗГНѢВЬН:Ъ, -ын *прим.* той, каму не ўласьцівая злосьць; ня-
злосны, лагодны, рахманы.

БЕЗГОДИ:Ю, -ІА н неспрыяльная, неадпаведная пара.

БЕЗГОДЬНЪ *присл.* ня ў час, не ў пару, нясвоечасова.

БЕЗГРАДЬНИК:Ъ, -а м чалавек без радзімы.

БЕЗГРѢШЬН:Ъ, -ын *прим.* бязгрэшны.

БЕЗДАРЬСТВЬН:Ъ, -ын *прим.* няўдзячны.

БЕЗДЕН- *гл.* БЕЗДѢН-

БЕЗДОБЬ *присл.* дарэмна, надарэмна, марна, безвынікова.
БЕЗДРОДЬН:Ъ, -*ын прым.* невысакародны, невысакароднага/не-
 шляхецкага паходжанья, паспаліты; бязродны.
БЕЗДРЪПЪТЪН:Ъ, -*ын прым.* бясслоўны, які ўсё прымае без пя-
 рэчанья.
БЕЗДРЪВЪНЪ *прим.* не драўляны, ня з дрэва.
БЕЗДОУШЬН:Ъ, -*ын прым.* нежывы, без душы.
БЕЗДЪЖДИ:К, - *та н* сухмень, засха.
БЕЗДЪН:А, -*ы ж*, **БЕЗДЪНИ:К**, **БЕЗДЪНИ:К**, -*та н* бездань, пра-
 доньне, прорва.
БЕЗДЪН:Ъ, -*ын прым.* бяздонны.
БЕЗДЪНА *гл.* **БЕЗДЪНА**.
БЕЗДЪНИК *гл.* **БЕЗДЪНИК**.
БЕЗИМЕНЬНЪ *прим.* безыменны, безназоўны, неназваны.
БЕЗЛОВЬНЪ *гл.* **БЕЗЪЛОВЬНЪ**
БЕЗЛЪТЪНЪ *прим.* пазачасавы, які не старэе, для якога не ўла-
 сьцівы працэс старэнья.
БЕЗМЕЗДЪНИКЪ *гл.* **БЕЗМЪЗДЪНИКЪ**.
БЕЗМИЛОСТИВ:Ъ, -*ын прым.* неміласэрны.
БЕЗМЛЪВИ:К, **БЕЗМЛЪВИ:К**, -*та н* цішыня, ціша; бязгучча.
БЕЗМЛЪВЬН:Ъ, -*ын прым.* маўклівы, бязмоўны; ціхі.
БЕЗМЛЪВЬСТВИ:К, -*та н* бязмоўнасьць, (пакорлівае) маўчаньне.
БЕЗМЪЗДЪНИК:Ъ, -*а м* бескарысьлівы чалавек, бяссрэбнік.
БЕЗМЛЪВИК *гл.* **БЕЗМЛЪВИК**.
БЕЗМЪРЬНЪ *прим.* нязьмерны, бязьмерны.
БЕЗМЖЖЬН:Ъ, -*ын прым.:* **БЕЗМЖЖЬНЪ** **МЖЖЬ** муж толькі па
 назве, муж толькі перад людзьмі, намінальны муж.
БЕЗНАДЕЖДЪНЪ *гл.* **БЕЗНАДЕЖДЪНЪ**
БЕЗНАДЕЖДЪН:Ъ, -*ын прым.* які страціў надзею, распачны, рос-
 пачлівы.
БЕЗНАЧАЛЬНО *присл.* без пачатку.
БЕЗО *гл.* **БЕЗ**.
БЕЗОК:ОВАТИ, -*оўж, оўжи* *незак.* быць бессаромным\дзёрзкім\
 нахабным, нахабнічаць.
БЕЗОЧЬСТВ:О, -*а н* бессаромнасьць, дзёрзкасьць, нахабнасьць,
 нахабства.
БЕЗПЛАЧЬНЪ *гл.* **БЕСПЛАЧЬНЪ**
БЕЗПЖТЪНЪ *гл.* **БЕСПЖТЪНЪ**
БЕЗСКРЪВЪНЪ *гл.* **БЕСКРЪВЬНЪ**
БЕЗОУМАН *прим.* неразумны.
БЕЗОУМИ:К, -*та н* неразумнасьць; вар'яцтва.
БЕЗОУМЛ :Ъ, -*ин прим.* неразумны; вар'яцкі.
БЕЗОУМЛ Ъ *гл.* **БЕЗОУМЛ Ъ**
БЕЗОУМЬНИК:Ъ, -*а м* неразумны чалавек; вар'ят.
БЕЗОУМЬН:Ъ, **БЕСОУМЬН:Ъ**, -*ын прим.* = **БЕЗОУМЛ Ъ**.
БЕЗЧАДЪНЪ *гл.* **БЕЩАДЪНЪ**

БЕЗЪ *гл.* БЕЗ
 БЕЗЪВРѢМЕНЬНЪ *гл.* БЕЗВРѢМЕНЬНЪ
 БЕЗЪЛОВИВЪ, -ѣи *прим.* нязлосны, незласьлівы, бяззлюбны, лагодны, рахманы, мірны; бязьвінны; бясхітрасны, няхітры.
 БЕЗЪЛОВИ:К, -ѣа *и* нязлобнасьць, незласьлівасьць, бяззлюбнасьць, дабрыня, лагоднасьць, рахманасьць; бязьвіннасьць.
 БЕЗЪЛОВЬНЪ, -ѣи *прим.* = БЕЗЪЛОВИВЪ.
 БЕЗЪРАТИИ *прим.* мірны, без вайны.
 БЕЗЪЧОУВСТВЬНЪ *гл.* БЕЦОУВСТВЬНЪ
 БЕЗЪЧЬСТВОВАТИ *гл.* БЕЦЬСТВОВАТИ.
 БЕЗЪ *гл.* БЕЗ.
 БЕЗЪЛОВЬНЪ *гл.* БЕЗЪЛОВЬНЪ.
 БЕС *гл.* БЕЗ
 БЕС- *гл.* таксама БЕЗ-
 БЕСАДА *гл.* БЕСѢДА.
 БЕСВѢТЬНЪ *прим.* пазбаўлены сьвятла, безь сьвятла.
 БЕСКВРѢВЬНЪ *гл.* БЕСКРѢВЬНЪ.
 БЕСКВРЬНЬНЪ, -ѣи *прим.* беззаганны; бязгрэшны.
 БЕСКОНЬЧЬНЪ, -ѣи *прим.* бясконцы.
 БЕСКРѢВЬНЪ, -ѣи *прим.* спакойны, мірны; бестурботны, бесклапотны.
 БЕСКРѢВЬНЪ, -ѣи *прим.* бяскроўны.
 БЕСЛОВЕСЬНЪ, -ѣи *прим.* 1. бясслоўны, бязмоўны, які не мае дару мовы (*пра жывёл*); 2. нямы; 3. *перан.* неразумны.
 БЕСЛОВЬНЪ, -ѣи *прим.* неразумны; непрадуманы, няўзважаны.
 БЕСЛѢНЬНЪ, -ѣи *прим.* пазбаўлены сонечнага сьвятла, без сонца, нясонечны.
 БЕСПЕЧАЛЬНЪ, -ѣи *прим.* бестурботны, бесклапотны; спакойны.
 БЕСПЛАЧЬНЪ, -ѣи *прим.* які бязь сьлёз\плачу\скаргаў\нараканьяў.
 БЕСПЛОДЬНЪ, -ѣи *прим.* няплодны, бясплодны.
 БЕСПЛѢТНО *присл.* бесьцялесна.
 БЕСПЛѢТНЪ, -ѣи *прим.* бесьцялесны.
 БЕСПЛѢТ- *гл.* БЕСПЛѢТ-
 БЕСПОСАГАѢ *прим.* ж (*м і н* няма) незаможная.
 БЕСПРАВЪДИ:К, -ѣа *и* несправядлівасьць.
 БЕСПРАВЪДЬНЪ, -ѣи *прим.* несправядлівы.
 БЕСПРИКЛАДЬНЪ, -ѣи *прим.* бяспрыкладны, незраўнёны.
 БЕСПРѢСТАНИ *присл.* безупынна, безупынку; стала, увесь час.
 БЕСПЖѢТНЪ, -ѣи *прим.* бездарожны, які без дарогі, які ня мае дарогі.
 БЕСРАМИ:К, -ѣа *и* бессаромнасьць.
 БЕСРАМЪКЪ, -ѣа *м* бессаромнік.
 БЕСРАМЬНЪ, -ѣи *прим.* бессаромны, нахабны.
 БЕСЬСНИК *гл.* БЕСЪСНИК

бестрасти:к, -ѧ *н* беспакутнасьць, адсутнасьць пакутаў, жыць-
цё без пакутаў.

бестрастьн:ъ, -ъи *прим.* які без пакутаў.

бестоуди:к, -ѧ *н* бессаромнасьць.

бестоудник:ъ, -а *м* бессаромнік.

бестоудн:ъ, -ъи *прим.* бессаромны.

бестоуднѣ *присл.* бессаромна.

бестоудьц:ъ, -а *м* бессаромнік.

бестълѣни:к, -ѧ *н* незьнішчальнасьць; бесьцялеснасьць.

бестълѣн:ъ, -ъи *прим.* незьнішчальны; бесьцялесны.

бестълѣньн:ъ, -и *прим.* незьнішчальны; бесьцялесны.

бестжжн:ъ, -и *прим.* які вытрым(лі)ваецца\трываецца без
нараканьняў, які пазбаўлены цяжкасьцяў.

бесоўменъ *гл.* БЕЗОУМНЪ

бесоўмнъ *гл.* БЕЗОУМНЪ

бесхрамник:ъ, -а *м* бясхатнік, бяздомнік; чалавек, які ня мае
жытла.

бесцѣннъ *гл.* БЕСЦѣННЪ

бесч- *гл.* таксама БЕСЦ-

бесчинан *гл.* БЕСЧИНАН

бесчиник *гл.* БЕСЧИНИК

бесчиньнъ *гл.* БЕСЧИНЬНЪ

бесчъствик *гл.* БЕСЧъСТВИК

бесчъствьнъ *гл.* БЕСЧъСТВЬНЪ

бесчъстик *гл.* БЕСЧъСТИК

бесъмрътик *гл.* БЕСъМРЬТИК

бесъмрътьство *гл.* БЕСъМРЬТЬСТВО

бесъмръти:к, -ѧ *н* неўміручасьць, бесьсьмяротнасьць.

бесъмрътьство, -а *н* неўміручасьць, бесьсьмяротнасьць, не-
сьмяротнасьць.

бесъмрътик *гл.* БЕСъМРЬТИК

бесъмрътик *гл.* БЕСъМРЬТИК

бесъмрътьство, -а *н* неўміручасьць, бесьсьмяротнасьць, не-
сьмяротнасьць.

бесъни:к, -ѧ *н* бадзёраньне, чуваньне; бессань.

бесѣд:а, -ы *ж* 1. слова; прамова; 2. размова, гутарка; 3. ка-
заньне, казань; 4. сам тэкст Эвангелья.

бесѣдовани:к, -ѧ *н* размова, гутарка.

бесѣдовати, -оўж, -оўжш *н* незак. *къ комоу, съ кынмь, съ чѣмь,*
комоу 1. размаўляць, гутарыць; 2. сустракацца, кантактаваць.

бецѣньнъ *гл.* БЕСЦѣННЪ

бецинан, бесчинан *прим.* нястрыманы; неўтаймоўны.

бециница *гл.* БЕСЧИНЬНИЦА

бецини:к, -ѧ бясчынства; нястрыманасьць, неўтаймоўнасьць.

бециньниц:а, -а *ж* бясчынства; нястрыманасьць, неўтаймоў-
насьць.

БЕЩИНЬНЪ, -ын *прим.* нястрыманы, неўтаймоўны; сьмелы, адважны, дзёрзкі.
БЕЩИСЛЪНЪ *гл.* **БЕЩИСЛЬНЪ**
БЕЩИСЛЬНЪ, -ын *прим.* незьлічоны; бязьмерны.
БЕЩИСМЕНЬНЪ, -ын *прим.* незьлічоны.
БЕЩОУВЬСТВЪНЪ, -ын *прим.* які нічога не адчувае\успрымае.
БЕЩЬСТВН:К, -га *н:* **БЕЩЬСТВН** сътворити абняславіць, зьняславіць, зглуміць.
БЕЩЬСТВ:ОВАТИ, -оўж, оўкши *незак./зак.* ганьбіць/зганьбіць, сарамаціць/пасарамаціць=прысаромець; глуміць/зглуміць.
БЕЩЬСТВЪНЪ, -ын *прим.* нягодны, які ня мае годнасьці.
БЕЩЬСТН *прим.* да якога няма пашаны, непаважаны, нешанаваны.
БЕЩЬСТН:К, -га *н* няслава, ганьба, глум; **БЕЩЬСТН:К** сътворити абняславіць, зьняславіць, зглуміць.
БЕЩЬСТЪНЪ, -ын *прим.* зьняслаўлены, зглумлены; нягодны.
БЕЩАДЪНЪ, -га *н* бязьдзетнасьць; няплоднасьць, бесплоднасьць.
БЕЩАДЪНЪ, -ын *прим.* бязьдзетны; бесплодны, няплодны.
БЕЩЦЪНЬНЪ, -ын *прим.* неацэнны, бясцэнны; каштоўны.
БЕЧИСЛЪНЪ *гл.* **БЕ ЧИСЛЬНЪ**
БЕЧИСМЕНЬНЪ *гл.* **БЕЩИСМЕНЬНЪ**
БЕЧИСТЪНЪ *гл.* **БЕЩЬСТЪНЪ**
БЕЧЬСТВОВАТИ *гл.* **БЕЩЬСТВОВАТИ**
БЕЧЬСТН *гл.* **БЕЩЬСТН**
БЕЧЬСТН:К *гл.* **БЕЩЬСТН:К**
БИ *форма БЫТИ*
БИВА:ТИ, -ж, -кши *незак.* забіваць.
БИСЕРЪ *гл.* **БИСЬРЪ**
БИСРЪ *гл.* **БИСЬРЪ**
БИСЪРЪ *гл.* **БИСЬРЪ**
БИСЬР:Ъ, -а *м* пэрлы; пэрліна.
БИТИ, **БИЖ**, **БИКШИ** = **БЫЖ**, **БЫКШИ** *незак.* 1. біць; 2. бічаваць; 3. забіваць; **БИТИ** **КАМЕНИКМЪ** закідаць каменнем.
БИЧ:Ъ, -а *м* бізун, пуга, біч.
БИКНИ:К, **БЫКНИ:К**, -га *н* біцьцё бізуном\пугаю\бічом; бічаванне.
БЛАГ:О I, **БЛАГО:ОЕ** (*мн.* -ага) *н* дабро, штосьці добрае (субст. ад **БЛАГЪ**).
БЛАГО II *присл.* добра.
БЛАГОЖЕ *выкл.* добра!, так і трэба!, так і належыць!
БЛАГОВОЛ:ИТИ, -ж, -иши *незак./зак.* **НА КОГО; О КОМЪ, ЧЬТО** 1. спрыяць/паспрыяць, выказваць/выказаць прыязнасьць, прыхільнасьць, сымпатызаваць/праявіць сымпатыю\прыхільнасьць; 2. жадаць/пажадаць.
БЛАГОВОЛКНИ:К, -га *н* спрыянне, прыхільнасьць, міласць, ласка, добрая воля.

благоволюно *присл.* прыхільна.

благовоньн:ъ, -ын *прим.* духмяны, пахучы, пахкі.

благоврѣменьно *присл.* акурат, (самы) час, пара, зручна, як-раз.

благоврѣменьн:ъ, -ын *прим.* своєчасовы.

благовѣгодьн:ъ, -ын *прим.* адпаведны.

благовѣри:є, -ѣ *н* пабожнасьць, багабойнасьць, богабаяз-насьць.

благовѣрьн:ъ, -ын *прим.* пабожны, багабойны, богабаязны.

благовѣрьнѣ *присл.* пабожна, багабойна, богабаязна.

благовѣств:овати, **благовѣст:овати**, **благовѣстьств:овати**, -оуѣж, -оуѣши *незак.* абвяшчаць, спавяшчаць, дабравесьціць, зьвеставаць; прапаведаваць.

благовѣ:стити, -ѣж, -стиши *незак./зак.* абвяшчаць=весь-ціць/абвесьціць, спавяшчаць/спавесьціць=спавясьціць.

благовѣстовати гл. **благовѣствовати**

благовѣстьствовати гл. **благовѣствовати**

благовѣща:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* абвяшчаць=спавяшчаць (добрую вестку), дабравесьціць, зьвеставаць.

благовѣщені:є, -ѣ *н* 1. добрая вестка, дабравешчаньне; Эвангелье; 2. Дабравешчаньне, Зьвеставаньне (*святая*).

благоголѣньн:ъ, -ын *прим.* які мае моцныя ногі.

благодавьц:ъ, -ѣ *м* дабрадзеі, дабрачынец.

благодарі:є, -ѣ *н* карысьць; дабрадзеіства.

благодарь:ствити, -ѣвлѣж, -ствши *незак./зак.* дзякаваць/падзякаваць; усхваляць/усхваліць, узносіць/узнесеці падзяку.

благодарьствьн:ъ, -ын *прим.* 1. падзячны, які мае адносіны да падзякі.

благодарѣні:є, -ѣ *н* падзяка; удзячнае ўхваленьне.

благодате:ль, -ѣ *м* дабрадзеі, дабрачынец.

благода:ти, -мѣ, -си *зак.* учыніць/зрабіць дабро.

благодат:ъ, -и *ж* міласць, даброць.

благодатъник:ъ, -ѣ *м* дабрадзеі; спагаднік, спагадца.

благодатън:ъ, -ын *прим.* міласцівы, поўны міласці.

блаодоуши:є, -ѣ *н* душэўны спакой; бестурботнасьць, бесклапотнасьць.

благодѣте:ль, -ѣ *м* дабрадзеі, дабрачынец.

благодѣт:ъ, -и *ж* 1. міласць, даброць; 2. дабрадзеіства, дабрадзеінасьць, дабро; 3. удзячнасьць, падзяка; 4. даброць, цнота; 5. прыемнасьць, прыемнае пачуцьцё.

благодѣтън:ъ, -ын *прим.* 1. міласцівы, поўны міласці; 2. дабрадзеіны, міласцівы; 3. удзячны.

благодѣ ни:є, -ѣ *н* дабрадзеіства, дабрадзеяньне (*працэс*).

благодѣ :ти, -ѣж, -ѣши *незак./зак.* чыніць/учыніць дабро, рабіць/зрабіць дабро.

благоже *выкл.* добра, выдатна (*выказваньне задавальненьня*).

БЛАГОИЗВОЛ:ИТИ, -ѣж, -иши *незак./зак.* *на кого, на комь, о комь, въ комь* 1. любіць/палюбіць *каго-н.*; 2. сприяць/пасприяць, спа-гадаць/паспагадаць *каму-н.*

БЛАГОИЗВОЛЬН:Ъ, -ѣи *прим.* вядомы, знакаміты, слынны, знаны.
БЛАГОИСПЫТАНИ:К, -ѣа *н* стараннасьць.

БЛАГОКОРЕНЬН:Ъ, -ѣи *прим.* (з) добрага роду, высакародны.

БЛАГОЛѢПН:Ъ, -ѣи *прим.* прыгожы, цудоўны, чароўны, дзівосны.

БЛАГООБРАЗЬНО *присл.* годна; з пабожным выглядам.

БЛАГООБРАЗЬНЪ *прим.* годны; пабожнага выгляду.

БЛАГОПРИМИЧЬН:Ъ, -ѣи *прим.* сприяльны, зручны, ёмкі.

БЛАГОПРИЛЕЖЬН:Ъ, -ѣи *прим.* старанны.

БЛАГОПРИЙАТЬН:Ъ, -ѣи *прим.* прыемны, (па)жаданы.

БЛАГОРАСТВОРКНИ:К, -ѣа *н* удалае/прыемнае змяшэньне (у звязку зь віном).

БЛАГОРОДИ:К, -ѣа *н* высакароднасьць, высакародства, шляхетнасьць.

БЛАГОРОДЬН:Ъ, -ѣи *прим.* высакародны, шляхетны.

БЛАГОСЛОВЕНИК *гл.* **БЛАГОСЛОВЛЕННИК**

БЛАГОСЛОВЕНЪ *гл.* **БЛАГОСЛОВЛЕНЪ**

БЛАГОСЛОВЕСЕНЪ *гл.* **БЛАГОСЛОВЕСЬНЪ**

БЛАГОСЛОВЕ:СИТИ, -шж, -сиши *зак.* 1. багаславіць, перахрысьціць, перажагнаць; 2. уславіць, усхваліць, узьнесьці хвалу.

БЛАГОСЛОВЕСТВЕНИ:К, -ѣа *н* багаславеньне, багаслаўленьне, багаславенства; хвала.

БЛАГОСЛОВЕ:СТВИТИ, -цвѣж, -ствиши, **БЛАГОСЛОВЕСТВ:ОВАТИ**, **БЛАГОСЛОВЕСЬСТВ:ОВАТИ**, -оуѣж, -оуѣши *незак./зак.* 1. багаслаўляць/багаславіць; 2. услаўляць/уславіць, усхваляць/усхваліць, узносіць/узьнесьці хвалу.

БЛАГОСЛОВЕСТВЬН:Ъ, -ѣи *прим.* багаслаўлёны, услаўлены, у(с)-хвалены.

БЛАГОСЛОВЕ:СТИТИ, -цж, -стиши *незак./зак.* 1. багаслаўляць/багаславіць, хрысьціць/перахрысьціць, жагнаць/перажагнаць; 2. багаслаўляць/багаславіць, усхваляць/усхваліць, узносіць/узьнесьці хвалу.

БЛАГОСЛОВЕСЬН:Ъ, -ѣи *прим.* багаслаўлёны, (па)хрышчаны.

БЛАГОСЛОВЕСЬСТВОВАТИ *гл.* **БЛАГОСЛОВЕСТВОВАТИ**.

БЛАГОСЛОВЕЦВЛКНИ:К, -ѣа *н* багаславеньне, багаслаўленьне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВЕЩЕНИ:К, **БЛАГОСЛОВЕШЕНИ:К**, -ѣа *н* багаславеньне, багаслаўленьне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВЕШЕНЪ *гл.* **БЛАГОСЛОВЕСИТИ**.

БЛАГОСЛОВ:ИТИ, -лж, -иши *тс.* **БЛАГОСЛОВЕ:СТИТИ**

БЛАГОСЛОВА **ѣа:ТИ**, -ѣж, -ѣши *незак.* 1. багаслаўляць, хрысьціць, жагнаць; 2. багаслаўляць, усхваляць, узносіць хвалу.

БЛАГОСЛОВЕНИК *гл.* **БЛАГОСЛОВЛЕННИК**

БЛАГОСЛОВЕНЪ *гл.* **БЛАГОСЛОВЛЕНЪ**

БЛАГОСЛОВАЮНИ:Ю, БЛАГОСЛОВЕНИ:Ю, -ѣ и багаславеньне, багаслаўленне, багаславенства.

БЛАГОСЛОВАЮН:Ъ, БЛАГОСЛОВЕН:Ъ, -ѣи *прим.* багаслаўлёны, багаславёны; услаўлены, у(с)хвалены.

БЛАГОСЛОВЫЮНИЮ *гл.* БЛАГОСЛОВАЮНИЮ.

БЛАГОСЛОВЫЮНЪ *гл.* БЛАГОСЛОВАЮНЪ.

БЛАГОСТЫ:НИ, -нѣ *ж* дабрыня, дабрата, ласка, міласыць, (добра)зычлівасыць,

БЛАГОСТ:Ъ, -и *ж* дабрыня, дабрата, ласка, міласыць, (добра)зычлівасыць.

БЛАГОСТЫН:Ъ, -ѣи *прим.* добры, міласыцівы.

БЛАГОСЪТВОРИ:ТИ, -ѣ, -иши *зак.* зрабіць\учыніць дабро.

БЛАГОТВОРИВ:Ъ, -ѣи *прим.* які робіць\чыніць дабро.

БЛАГОТВОРИ:ТИ, -ѣ, -иши *незак.* рабіць\чыніць дабро.

БЛАГОУХАНИ:Ю, -ѣ и водар, духмянасыць.

БЛАГОУХАНЪНЪ *гл.* БЛАГОУХАНЬНЪ

БЛАГОУХАНЬНЪ, -ѣи *прим.* духмяны, пахучы, пахкі.

БЛАГОЧИНЮНИ:Ю, -ѣ и дабрадзейства, дабрачыннасыць.

БЛАГОЧЪСТИВ:Ъ, -ѣи *прим.* пабожны, набожны, багабойны, богабаязны.

БЛАГОЧЪСТИ:Ю, -ѣ и пабожнасыць, багабойнасыць, богабаязнасыць.

БЛАГОЧЪСТ:ОВАТИ, -оуѣ, -оуѣши *незак.* быць пабожным\багабойным\богабаязным.

БЛАГОЧЪСТЫНО *присл.* пабожна, багабойна, богабаязна.

БЛАГОЧЪСТЫН:Ъ, -ѣи *прим.* пабожны, набожны, багабойны, богабаязны.

БЛАГ:Ъ, -ѣи *прим.* добры, прыемны.

БЛАГТЫ:НИ, -нѣ *ж* 1. дабро, добрае; 2. дабро, маёмасыць; багацьце; спрат; 3. дабрыня, дабрата, (добра)зычлівасыць, спагаднасыць, спагадлівасыць, ласкавасыць.

БЛАЖЕНИК:Ъ, -а м багаславенны, вялебны (*пра сьвятога*).

БЛАЖЕНИ:Ю, -ѣ и багаславеннасыць, вялебнасыць (*пра сьвятога*).

БЛАЖЕН:Ъ, -ѣи *прим.* 1. шчасны, шчаслівы; 2. багаславенны, вялебны (*пра сьвятога*).

БЛАЖЕНЬНЪ *гл.* БЛАЖЕНЪ

БЛАЖЕНЬСТВ:О, -а и шчасыце.

БЛАЖИ:ТИ, -ѣ, -иши *незак.* услаўляць, усхваляць, уносіць хвалу.

БЛАЖЫНЪ *гл.* БЛАЖЕНЪ

БЛАЗН:А, -ѣ *ж* памылка, аблуда.

БЛАЗНИ:ТИ, -ѣ, -иши *незак.* 1. ашукваць, падманваць; 2. абураць; 3. спакушаць, зводзіць; 4. прымушаць сумеца, выклікаць суменьне.

БЛАЗНИ:ТИ *сѣ*, -ѣ, -иши 1. памыляцца, быць у аблудзе; 2. абурацца; 3. блазнаваць, гаварыць блазноту.

БЛАЗН:Ъ, -а м спакуса.

БЛАЗНЫНИЧЪ *прим.* блазенскі, блазнаў.

БЛАЗНЬН:Ъ, -ѣи *прим.* які памыляецца, знаходзіцца ў аблудзе.
 БААТ:О, -а балота, багна, дрыгва; твань
 БЛИЖИК:А, -ѣи *м* сваяк; блізкі, бліжні.
 БЛИЖЬНИИ I *прим.* блізкі.
 БЛИЖЬНИИ II *субст.* бліжні.
 БЛИЗНЬЦ:Ъ, -а *м* уласн. Блізня, Блізньок.
 БЛИЗНЬЧЬН:Ъ, -ѣи *прим.* падвойны; дваісты.
 БЛИЗЪ, БЛИЗЬ *присл. і прын.* (з Р., Д.) (ка)ля, побач, поруч, па-
 бізу.
 БЛИЗЬ *гл.* БЛИЗЪ
 БЛИСКАТИ СЯ *гл.* БЛИЩАТИ СЯ
 БЛИСК:Ъ, -а *м* маланка, бліскавіца.
 БЛИСТАНИИ *гл.* БЛИЩАНИИ
 БЛИЩАНИ:И, БЛИСТАНИ:И, -ѣи *н* бляск, зьзяньне, зіх(а)ценьне.
 БЛИЩА:ТИ С Я, БЛИСКА:ТИ СЯ, -ѣи, -ѣши *незак.* блішчаць, зьзяць,
 зіх(а)цець.
 БЛОУСТИ *гл.* БЛЮСТИ
 БЛѢВА:ТИ, БЛЮѢ, БЛЮѢШ *н* *незак.* ванітаваць, рыгаць, бляваць.
 БЛѢВОТИН:А, -ѣи *ж* ваніты.
 БЛѢЩАНИ:И, -ѣи *н* 1. бляск, зьзяньне, зіх(а)ценьне; 2.
 блісканьне (*у часе навальніцы*); маланка, бліскавіца.
 БЛѢЩАТИ СЯ, -ѣи, -ѣши *незак.* блішчаць, зьзяць, зіх(а)цець.
 БЛѢД:Ъ, -ѣи *прим.* бледны.
 БЛѢДѢ:ТИ, -ѣи, -ѣши *незак.* бляднець.
 БЛЮД:О, -а *н*, БЛЮД:Ъ, -а *м* спод (*посуд*).
 БЛЮ:СТИ, -ѣи, -ѣши *незак.* 1. дбаць *пра што*, рупіцца *пра што*,
 глядзець *што*, даглядаць *што*, сачыць *за чым*; 2. *кого чьто*
 ахоўваць, абаряняць, сьцерагчы *каго\што*, пільнаваць *каго*
што, за кім\чым; 3. *чьто* захоўваць *што*, прытрым(лі)вацца,
 трымацца *чаго*.
 БЛЮСТИ СЯ 1. глядзець, дбаць, сачыць, зважаць, зьвяртаць
 увагу; 2. *отъ чьто* асьцерагацца *чаго*.
 БЛѢД:Ъ, -ѣи I *м* балбатун.
 БЛѢД:Ъ, -ѣи II *ж* 1. балбатня; 2. аблуда; ерась, гарэзія; 3. распу-
 ста.
 БЛѢДЬНИК:Ъ, -а *м* балбатун.
 БЛѢДЬН:Ъ, -ѣи *прим.* балбатлівы.
 БЛѢ:СТИ, -ѣи, -ѣши *незак.* балбатаць, вярзці глупства.
 БЛѢДИЛИЩ:Е, -а *н* месца распусты, дом граху, публічны дом.
 БЛѢ:ДИТИ, -ѣи, -ѣши *незак.* 1. блукаць; 2. распусьнічаць.
 БЛѢДНИТЬСТВѢ *гл.* БЛѢДНИЧЬСТВО
 БЛѢДОЛЮБИ:И, -а *н* распуснасьць, блудлівасьць, юрлівасьць.
 БЛѢД:Ъ, -а *м* распуста, блуд.
 БЛѢДЬНИК:Ъ, -а *м* распусьнік.
 БЛѢДЬНИЦ:А, -ѣи *ж* распусьніца.

БАЖДЬНИЧЬСКЪ, -ѣи *прим. прынал.* распусьнічышын, які нале-
жыць распусьніцы.

БАЖДЬНИЧЬСТВ:О, -а *н* распусьніцтва, блуд; прастытуцыя.

БАЖДЬНО *присл.* 1. распусна; 2. аблудна, бязглузда, бесталкова,
марна.

БАЖДЫНЪ, -ѣи *прим.* распусны; БАЖДЫНЪИ СЪИНЪ блудны сын.

БАЖЖДЕНИ:Ю, -ѣа *н* распуста, блуд.

БО I *злуч.* 1. (*прычына*) бо, таму як, таму што; 2. (*вынік*) таму,
праз тое; 3. (*далучэньне*) ды(й).

БО II *часыц.* (*узмацненьне*) ж(а), бо, жа бо.

БОГА:ТИТИ СѦ, -ѣж, -ѣиши *незак.* багацець, узбагачацца; быць
багатым.

БОГАТЪ, -ѣи *прим.* 1. багаты, заможны; 2. шчодры, багаты.

БОГАТЪСТВ:Ю, -ѣа *н* багацьце.

БОГАТЪСТВ:О, -а *н* багацьце.

БОГАТЪ:ТИ, -ѣж, -ѣиши *незак.* багацець, узбагачацца; быць бага-
тым.

БОГОАВЛЮНИЮ *гл.* БОГОАВЛЮНИЮ

БОГОВОР:Ю, -ѣа *н* багаборства.

БОГОВОРЪНЪ, -ѣи *прим.* багаборскі.

БОГОВОРЪЦЪ, -а *м* багаборнік, багаборца.

БОГОВОРЮНИ:Ю, -ѣа *н* багаборства.

БОГОВЕСЕЛЬНЪ, -ѣи *прим.* багарадны, рады Богу, які радуецца
Богу.

БОГОВИДЪЦЪ, -а *м* хто бачыць Бога.

БОГОВЪГОДЪНЪ, -ѣи *прим.* мілы Богу.

БОГОГОДЪНЪ, -ѣи *прим.* мілы Богу.

БОГОДЪХНОВЕНЪ, -ѣи *прим.* боганатхнёны.

БОГОЗЪВАНЪ, -ѣи *прим.* богаабраны.

БОГОКОТОРЪНЪ, -ѣи *прим.* багаборскі, багаборніцкі.

БОГОЛЪПНО *присл.* прыемна Богу.

БОГОЛЪПНЪ, -ѣи *прим.* мілы\прыемны Богу.

БОГОЛЮБИВЪ, -ѣи *прим.* багалюбны, пабожны.

БОГОЛЮБЪЦЪ, -а *м* багалюбца.

БОГОМРЪЗЪКЪ *гл.* БОГОМРЪЗЪКЪ

БОГОМРЪЗЪКЪ, -ѣи *прим.* боганенавісны.

БОГОМЖДРОСТЪНЪ, -ѣи *прим.* багамудры, падобны мудрасьцю
да Бога, мудры праз бога.

БОГОМЖДРЪ, -ѣи *прим.* багамудры, падобны мудрасьцю да Бога.

БОГОНАОУЧЕНЪ, -ѣи *прим.* навучаны богам, дадзены ад Бога,
пераняты ад бога.

БОГОНЕВЪСТ:А, -ѣ *ж* нявеста Бога, Божая нявеста; дзяўчына,
якая прызначыла сябе за нявесту Богу (*пра манашку*).

БОГОНОСИВЪ, БОГОНОСЪНЪ, -ѣи *прим.* баганосны, які носіць у
сабе Бога; кіраваны Богам.

БОГОНОСЪЦЪ, -а *м* баганосец.

богообразн:ъ, -ый *прим.* богападобны.
 богопознани:є, -ѧ *н* богаспазнанье, спазнанье Бога.
 богоприємц:ъ, -а *м* богапріємца, які прімаѹ Бога да сябе на
 рукі (*звычайна пра сьв. Сымона*).
 богоразоуми:є, -ѧ *н* богаспазнанье, спазнанье Бога.
 богородиц:а, -ѧ *ж* Маці Божая\Боская, Багародзіца.
 богородичин:ъ, -ый *прим.* прынал. Маці Божай\Боскай, бага-
 родзічын.
 богородичин:о, -а *н* твор у гонар Маці Божай\Боскай.
 богосварьник:ъ, -а *м* багаборнік, багаборца.
 богосварьн:ъ, -ый *прим.* багаборскі, багаборніцкі.
 богослове:ствити, -цвѣж, -ствиши *незак.* услаўляць\усхваляць\
 хваліць Бога; прапаведаваць.
 богословєсьств:овати, -оуѣж, -оуѣши *незак.* услаўляць\усхва-
 ляць\хваліць Бога; прапаведаваць.
 богослав:ити, -лѣж, -иши *незак.* услаўляць\усхваляць\хваліць
 Бога; прапаведаваць.
 богословѣни:є, -ѧ *н* навучанье веры.
 богословць *гл.* богословьць.
 богослов:ъ, -а *м* багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.
 богословьн:ъ, -ый *прим.* багаслоўскі, багасловецкі, багаслоўн-
 іцкі, тэалягічны.
 богословьц:ъ, -а *м* багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.
 богооугодьн:ъ, -ый *прим.* мілы\пріемны Богу.
 богооучєн:ъ, -ый *прим.* навучаны богам, дадзены ад Бога, пе-
 раняты ад Бога.
 богочьстив:ъ, -ый *прим.* які шануе Бога, пабожны.
 богочьстивѣ *присл.* пабожна, з пашанаю да Бога.
 богочьсти:є, -ѧ *н* пабожнасьць.
 богочьстьно *присл.* пабожна, з пашанаю да Бога.
 богословьц:ъ, -а *м* багаслоў(нік), багасловец, тэоляг.
 богочьстьц:ъ, -а *м* пабожны чалавек.
 богопавлєни:є, -ѧ *н* 1. зьяўленьне Бога; 2. Богазьяўленьне, Ва-
 дохрышча (*сьвята*).
 бог:ъ, -а *м* бог.
 богы:ни, -нѧ *ж* багіня.
 божи *прим.* божы, боскі.
 божьск:ъ, -ый *прим.* божы, боскі.
 божьств:о, -а *н* 1. Бог; 2. боскасьць.
 божьствьн:ъ, -ый *прим.* божы, боскі.
 болє *гл.* болѣ II
 боли *прим.* выш. ст. параўн. большы.
 бол:ъ, -и *м* хворы.
 больми *присл.* вельмі, надта.
 больн:ъ, -ый *прим.* хворы.
 больши *прим.* выш. ст. параўн. большы.

большими присл. выш. ст. парайн. больш.

болѣзнѣ, -и ж 1. хвароба, немач; 2. пакуты, боль.

болѣзньнѣ, -ын прым. 1. хворы; 2. балючы; 3. зьвязаны з хваробаю.

болѣти, -ѣ, -иши незак. 1. хварэць; 2. адчуваць боль.

болгаринѣ, -а м магнат, вяльможа.

болгарскѣ, -ы и прым. магнацкі.

болю I прым. выш. ст. парайн. большы.

болю II присл. выш. ст. парайн. больш, болей.

бооченѣ гл. богооученѣ

борени:ю, -ѣ н барацьба, змаганьне.

борьцѣ, -а м барацьбіт, змагар.

боучѣнѣ гл. богооученѣ

босварѣнѣ гл. богосварѣнѣ

бо:сти, -дж, -дѣши незак. калоць; працінаць.

бочѣстивѣ гл. богочѣстивѣ

бо знѣ, -и м страх, боязь.

бо:пѣти сѣ, -ѣ, -иши незак. (отъ) кого чѣсо баяцца, страшыцца, лякацца каго\чаго.

брадѣ, -ы ж барада.

брадѣ:ты, -ѣве ж сякера.

брадѣ:ти, -ѣ, -ѣши незак. абрастаць барадою.

браздѣ, -ы ж баразна, разора.

бракѣ, -а м 1. шлюб; 2. вяселье.

бранѣ:ти, -ѣ, -иши незак. забараняць.

брани:ю, -ѣ н барацьба; змаганьне.

бранѣ, -и ж 1. барацьба; змаганьне; 2. бой, бітва, сеча.

бранѣскѣ, -ын прым. ваенны.

братѣ гл. братиѣ

брати (сѣ), борѣ, борѣши незак. змагацца, дужацца.

брати:ѣ, братри:ѣ, -ѣ ж манаская грамада, брація, брацтва.

бѣранию гл. бранию.

бѣрати гл. брати (сѣ).

братолюбѣстви:ю, -ѣ н братѣрская любоў.

братолюбѣств:о, -а н братѣрская любоў.

братосѣтворѣни:ю, братротворѣни:ю, -ѣ н пастрыжѣньне ў манахі/законьнікі, пастрыг.

братриѣ гл. братиѣ.

братролюби:ю, -ѣ н братѣрская любоў.

братротворѣннию гл. братосѣтворѣннию.

братрѣ, братѣ, -а м брат.

брѣ ? гл. братиѣ, братрѣ.

братрѣнѣ, братѣнѣ, -и прым. 1. братѣрскі; 2. братаў.

братрѣств:о, братѣств:о, -а н братѣрства.

братоучадѣ, -а м пляменьнік, братаніч, братаў сын (толькі).

братъ *гл.* братръ.
 братьнь *гл.* братьнь.
 братство *гл.* братръство.
 брачьн:тъ, -тъи *прим.* 1. шлюбны; 2. вясельны: брачьнини сынове
 госьці на вясельлі, вясельнікі.
 брашьн:о, -а *н* ежа, яда.
 брашьньц:є, -а *н* 1. аплатка; прычасье, гостыя; 2. ежа, яда.
 бреник *гл.* брьник
 бридък:тъ, -тъи *прим.* востры; перан. пранізьлівы.
 бритв:а, -ты *ж* лязо, бритва.
 бръв:ъ, -и *ж* вейка або павека.
 бръвьно *гл.* брьвьно
 бръзд:а, -ты *ж* цуглі.
 бръзо *присл.* хутка, борзда, шпарка.
 бръна *гл.* брьна
 бръник *гл.* брьник
 бръ:нѣ, -ни *ж* *мн.* панцыр (воіна).
 бръсели:к, -ѣ *н* чарэп'е; друз.
 бръсал:о, -а *н* ручнік.
 брьвьн:о, -а *н* бервяно.
 брьзо *гл.* бръзо
 брьн:а, -ты *ж* грязь; бруд.
 брьни:к, -ѣ *н* грязь; бруд.
 брьньн:тъ, -тъи *прим.* створаны з гразі\зямлі\пылу\гліны.
 брьн *гл.* брън
 брьселик *гл.* бръселик
 бръг:тъ, -а *м* 1. адхон; 2. бераг.
 бръжън:тъ, -тъи *прим.* які мае дачыненье да адхону.
 бръменьн:тъ, -тъи *прим.* абцяжараны.
 бръм:ѣ, -єнє *н* груз; перан. цяжар.
 брацани:к, -ѣ *н* ляскат, бразгат.
 боѹи, -и *прим.* неразумны, разумова непаўнаwartасны, вар'яцкі:
 боѹѣ словеса бессэнсоўная гутарка.
 боѹиств:о, -а *н* неразумнасьць; вар'яцтва.
 боѹк:ты, -тъє, -тъи *ж* надпіс(ы), запіс(ы).
 боѹрьн:тъ, -тъи *прим.* навальнічны.
 боѹр:ѣ, -ѣ *ж* бура; навальніца.
 боѹкст:ъ, -и *ж* неразумнасьць; вар'яцтва.
 бѣдрост:ъ, -и *ж* бадзёрасьць.
 бѣдр:тъ, -тъи *прим.* бадзёры.
 бѣдрѣлив:тъ, -тъи *прим.* бадзёры.
 бѣдѣни:к, -ѣ *н* бадзёранье, чуванье.
 бѣ:дѣти, -ждж, -диши *незак.* бадзёрыцца.
 бѣдр:ъ, -и *прим.* бадзёры.

бѣраник *гл.* браник

бѣрати *гл.* бѣрати

бѣрати *сѣл. гл.* бѣрати (*сѣл.*)

бѣхѣма, бѣхѣмѣ *присл.* зусѣм, увогуле, наагул.

бѣчѣла:а, -ѣ ж пчала.

бѣшиж *присл.* зусѣм, цалкам; увогуле, наагул.

бѣва:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* надыходзіць, станавіцца, узьнікаць, адбывацца, дзеіцца; 2. бываць.

бѣли:ѣ, -ѣа *н* расьліннасьць; зельле, былѣлѣ.

бѣла *нескл. м* (га)спадар, пан.

бѣстрѣ:ѣ, -ѣи *прим.* хуткі, скоры; гатовы.

бѣти, есмѣ, еси; буд. бѣдѣж, бѣдѣши *н*; *аор.* бѣхѣ, бѣ; *пѣрф.* бѣлѣ; *импѣрф.* бѣхѣ, бѣ; *умоу.* бѣмѣ, бѣ; *заг.* бѣди; *дзееприм.* цяп. сѣ, сѣши; *дзееприм.* прош. бѣвѣ, бѣвѣши; *герун.* сѣтѣ 1. *незак.* а. бѣць; б. *комоу*, *оу* *кого*, (*отѣ*) *кого* належаць каму; в. *комоу*+*інф.* трѣба, належаць, павінен, мае, мусіць; с. *сѣ* *цѣмѣ* мець інтымныя дачыненні; д. *чѣмоу* бѣць прыдатна (да чаго); *чѣто* *кѣтъ* *тѣбѣ* *намѣ* .. што табе *нам* .. да таго; 2. *зак.* а. адбѣцца, зѣдзейсьніцца, стаць, узьнікнуць, паўстаць; в. зѣмяніцца; д. бѣти *вѣ* *сѣбѣ*, бѣти *вѣ* *своѣмѣ* *оумѣ* ачуняць, апрытомнець.

бѣти:ѣ, -ѣа *н* існаваньне, бѣцьцѣ.

бѣдрѣ *гл.* бѣдрѣ

бѣдѣник *гл.* бѣдѣник

бѣдѣти *гл.* бѣдѣти

бѣждрѣ *гл.* бѣждрѣ

бѣраник *гл.* браник

бѣрати, бѣрѣж, бѣрѣши *незак.* зѣбіраць.

бѣчѣла *гл.* бѣчѣла

бѣшиж *гл.* бѣшиж

бѣжнік *гл.* бѣжнік

бѣ *форма* бѣти

бѣга:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* 1. уцякаць, бѣгчы; 2. (*отѣ*) *чѣсо* пазѣбягаць (*каго* *чаго*), ухіляцца (*ад* *чаго*).

бѣд:а, -ѣ ж 1. бѣда, няшчасьце; 2. бѣдзтва; 3. патрѣба; 4. (*прим*)мус, змушѣньне; 5. небѣсьпека; 6. галеча.

бѣ:дити, -ждѣж, -диши *незак.* змушаць, прымушаць.

бѣдно *гл.* бѣдно

бѣдно *присл.:* кѣтъ бѣдно цяжка; бѣти бѣдно *комоу* бѣць у бѣдзе, у небѣсьпецы.

бѣднѣ:ѣ, -ѣи *прим.* 1. бѣдны, бѣдотны, убогі; змучаны, змардаваны; 2. цяжкі, нялѣгкі.

бѣжани:ѣ, -ѣа *н* уцѣкі.

бѣж:ати, -ж, -иши *незак./зак.* 1. бѣгчы *пабѣгчы*; 2. (*отѣ*) *чѣсо* пазѣбягаць *пазѣбѣгчы* (*чаго*), ухіляцца *ухіліцца* (*ад* *чаго*).

бѣл:ити, -ѣж, -иши *незак.* бѣліць.

бѣлоризѣцѣ:ѣ, -а *м* сѣвецкі (*чалавек*).

бѣлостѣ, -и ж бѣль; чысьціня.

бѣлѣ, -ын *прим.* бѣлы.

бѣсити сѣ, -шж, -сиши *незак.* шалець; бѣсити сѣ на новѣ;
мѣсѣць хварэць на самнамбулію, быць самнамбуляй.

бѣсовани:к, -га н шал, шаленства.

бѣсовьскѣ, -ын *прим.* д'ябальскі, шатанскі.

бѣств:о, -а н уцѣкі.

бѣсѣ, -а м д'ябал, чорт, сатана, шатан; злы дух, злыдзень;
бѣсѣ\бесы имѣти быць апантаным\апанаваным д'яблам.

бѣсьновати сѣ *гл.* бѣсьновати сѣйа

бѣсьн:овати сѣ, -оуш, -оуши *незак.* быць апантаным д'яблам;
бѣсьновати сѣ, на новы мѣсѣца хварэць на самнамбулію,
быць самнамбуляй.

бѣсьнѣ *гл.* бѣсьнѣ

бѣсьнѣ *гл.* бѣсьнѣ

бѣсьнѣ, -ын *прим.* шалёны; апантаны\апанаваны д'яблам.

бѣшени:к, -га н шал, шаленства; неўразумеласьць, няўкем-
насьць, няўцямнасьць.

бѣшьнѣ *прим.* шалёны; апантаны д'яблам.

бѣшьдѣнѣ *гл.* бѣшьдѣнѣ

бѣдѣца *гл.* бѣдѣце

бѣдѣцеи *гл.* бѣдѣцеи

бѣдѣце:к, -ага *субст. мн.* будучыня.

бѣдѣци *прим.* будучы.

бѣра *гл.* бѣра

Стараславянска-беларускі слоўнік

Праект на літару В*

ЗЬМІЦЕР САЎКА

Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва
Менск

Скароты й умоўныя абазначэньні

бат.	батанічная назва
він.	вінавальны склон
Гл.	глядзі
ж	жаночы род
займ.	займеньнік
зак.	закончанае трываньне
літар.	літаральна
м	мужчынскі род
мн. л.	множны лік
мэд.	мэдычны тэрмін
н	ніякі род
незак.	незакончанае трываньне
наз.	назоўнік
пар. л.	парны лік
прым.	прыметнік
прынал.	прыналежны прыметнік
прысл.	прыслоўе
улас.	уласнае імя
:	знак аддзяленьня зьмяняльнай часткі слова
/	знак, які аддзяляе дзеяслоўныя формы розных трываньняў
=	знак, які аддзяляе варыянты біблійных імёнаў: першы варыянт – форма, замацаваная ва ўсходнехрысьціянскай традыцыі; другі – у заходнехрысьціянскай традыцыі

* Праект на літару В апублікаваны ў №24.

В-ВЪЗЛАКАТИ

ва займ. пар. л. вы (двое).

вааловъ прым. прынал. Ваалаў = Баалаў.

ваб:нѣти, -лѣж, -иши незак. вабіць, прывабліваць.

вавула:а, -ты м улас. Вавіла.

вавулон:ъ, -а м улас. Бабілён.

вавулоньск:ъ, -тын прым. бабілёнскі.

ва:дѣти, -ждж, -диши незак. 1. вінаваціць, абвінавачваць каго ў чым, закідаць каму што; 2. скардзіцца каму на што.

ван, вана наз. (пальмавыя) галіны.

вакх:ъ, -а Вакх = Бахус.

вал:нѣти сѣа, -ѣж, -иши незак. валіцца.

валѣа:ти сѣа, -ѣж, -ѣши незак. 1. качацца, валяцца; 2. валіцца.

вап:а, -ты ж стаячая вада.

вараав:а, -ты м улас. Варава = Барабаш.

варати гл. варѣати

варахѣинъ прым. прынал. Варахѣў = Барахѣў.

варахѣи:и, -ѣа м улас. Варахѣі = Барахѣі.

варвар:а, -ты ж улас. Варвара = Барбара.

варднахов:ъ, -а м улас. Бардыяхоб (нэрсыдзкі валадар).

варнона м улас. Барыёна літар.: сын Іёны (бар Іёна).

вар:нѣти, -ѣж, -иши I зак. перагнаць каго, прыйсці раней за каго, апярэдзіць каго, выперадзіць каго; пайсці наперад.

вар:нѣти, -ѣж, -иши II незак. варыць, гатаваць.

варнав:а, -ты м улас. Варнава = Барнаба.

вартимѣи м улас. Варцімей = Бартымэвуш.

вар:ъ, -а м гарачыня, сквар.

варвар:ъ, -а м барбар; іншапляменец, іншаземец.

варъваръ гл. варваръ

вартоломен гл. варѣоломен

варътоломѣи гл. варѣоломен

варѣоломен м улас. Варфаламей = Барталамэвуш.

варѣти гл. варѣати
 варѣ:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* пераганяць, ісьці паперадзе, апярэджваць, выпярэджваць; ісьці наперад.
василєи гл. василєи
 василє:и, -ѣа, василє:ль, -лѣа *м улас.* Васіль = Базыль.
 василєин:а, -ѣы *ж улас.* Васіліна = Базыліна.
 василєиск:ѣ, -а *I м* базыліск, асьпід, гад, зьмей.
 василєиск:ѣ, -а *II м улас.* Васіліск = Базыліск.
василєскъ гл. василєскъ I
 василєис:ѣа, -ѣа *ж улас.* Васіліса = Базыліса.
 васнѣ *присл.* магчыма, верагодна.
 васо:и, -ѣа *м улас.* Васой = Басой.
 вашѣ *займ.* ваш.
 ваѣани:ѣ, -ѣа *н* статуя.
 ведр:о, -а *н* пагода, добрае надвор'е.
 велє *выкл.* о!, о як!
 велє- *у складаных словах выкарыстоўваецца ў ролі ўзмацненьня.*
велєзѣлоба гл. велє ѣ зѣлоба
велєненавистѣ гл. велє ѣ ненавистѣ
 велєрѣч:ѣвати, -оуѣж, -оуѣши *на кого незак.* хваліцца, выхваляцца.
 велєимєнѣн:ѣ, -ѣи *прим.* славуць, знакаміты, сьлыны.
 велєи:и, -ѣа, -ѣ *прим.* вялікі.
 велєинств:о, -а *н* 1. велічыня; 2. веліч.
 велєкодоушѣн:ѣ, -ѣи *прим.* сардэчны, ветлы, прыветны, лагодны, рахманы.
 велєколѣпотн:ѣ, -ѣа *н* незвычайнае хараство, прыгажосьць, краса.
 велєколѣп:ѣ, велєколѣпѣн:ѣ, -ѣи *прим.* незвычайна прыгожы, цудоўны, чароўны.
 велєкот:а, -ѣы *ж* 1. велічыня; 2. веліч.
 велєк:ѣ, -ѣи *прим.* вялікі.
 велєчав:ѣ, -ѣи *прим.* ганарлівы, ганарысты, пыхлівы, фанабэрысты.
 велєчани:ѣ, -ѣа *н* ганарлівасьць, ганарыстасьць, пыхлівасьць, фанабэрыстасьць; пыха, фанабэрыя.

ВЕЛИЧА:ТИ, -ѣж, -ѣши, **ВЕЛИЧИТИ**, -ѣж, -иши *незак.* 1. перабольш-
 ваць; 2. усхваляць, узносіць хвалу.
ВЕЛИЧА:ТИ СЯ, -ѣж, -ѣши, **ВЕЛИЧИТИ СЯ**, -ѣж, -иши *незак.* хваліцца,
 выхваляцца; фанабэрыцца, заносіцца, висока несьціся.
ВЕЛИЧИ:К, -ѣа *н* 1. велічнасьць; 2. незвычайнае хараство, прыга-
 жосьць, краса.
ВЕЛИЧЬСК:Ъ, -ѣи *прим.* вэліцкі (*ад назвы гораду Вэліка*).
ВЕЛИЧЬСТВИ:К, -ѣа *н* 1. велічнасьць; 2. незвычайнае хараство, пры-
 гажосьць, краса.
ВЕЛИЧЬСТВ:О, -ѣа *н* веліч, велічнасьць.
ВЕЛИЯР:Ъ, -ѣа *н* улас. Веліяр = Бэліяр.
ВЕЛИКАД:Ъ, -ѣа *м* здольны шмат зьесьці.
ВЕЛФЕГОР:Ъ, -ѣа *м* улас. Вельфегор = Бэльфэгор.
ВЕЛЬВЖД:Ъ, -ѣа *м* вярблюд.
ВЕЛЬГЛАСН:Ъ, -ѣи *прим.* зычны (*гучны, звонкі*), голасны.
ВЕЛЬДАРОВАНИ:К, -ѣа *н* шчодрасьць; дабрачыннасьць.
ВЕЛЬЗ'Вол:Ъ, -ѣа *м* улас. Вельзевул = Бэльзэбуб, Люцыпар (*імя са-
 таны*).
ВЕЛЬЗ'Воулъ *гл.* **ВЕЛЬЗ'Волъ**
ВЕЛЬЗОВОулъ *гл.* **ВЕЛЬЗ'Волъ**
ВЕЛЬЗ'Воулъ *гл.* **ВЕЛЬЗ'Волъ**
ВЕЛЬЗ'Волъ *гл.* **ВЕЛЬЗ'Волъ**
ВЕЛЬЛ'ПИ:К, -ѣа *н* незвычайнае хараство, прыгажосьць, краса.
ВЕЛЬЛ'Пот:а, -ѣи *ж* 1. велічнасьць; 2. незвычайнае хараство, пры-
 гажосьць, краса.
ВЕЛЬЛ'П:Ъ, -ѣи *прим.* незвычайна прыгожы, цудоўны, чароўны.
ВЕЛЬМИ *присл.* вельмі, надта, дужа; незвычайна, надзвычай.
ВЕЛЬМЖДР:ОВАТИ, -оуѣж, -оуѣши *незак.* хваліцца, выхваляцца; фана-
 бэрыцца; быць самаўпэўненым.
ВЕЛЬР'Ч:ЄВАТИ, -оуѣж, -оуѣши *на кого* *незак.* хваліцца, выхваляцца.
ВЕЛ'НИ:К, -ѣа *н* загад; заповіт.
ВЕЛ:ЪТИ, -ѣж, -иши *незак.* 1. загадваць, распараджацца; 2. хацець,
 жадаць, выказваць жаданьне.
ВЕНЬАМИН:Ъ, -ѣа *м* улас. Веньямін = Бэньямін.

веньяминь *прым. прынал.* Веньямінаў = Бэньямінаў.
 верига, -ты ж ланцуг; кайданы.
 верига, -а ж запор, замок, завала.
 веселити, -ѣж, -иши *незак.* весяліць, радаваць, цешыць.
 веселити сѣа, -ѣж, -иши *незак.* весяліцца, радавацца, цешыцца.
 весели:к, -га н радасыць, уцеха; весялосьць.
 весело *присл.* вясёла, радасна.
 весел:тъ, -тын *прым.* вясёлы, радасны.
 весло:о, -а н вясло.
 веснын:тъ, -тын *прым.* веснавы.
 ве:сти, -дж, -дѣши *незак./зак.* весыці/давесьці, адводзіць/адвесьці.
 ве:сти (сѣа), -зж, -зѣши *незак.* везыці, перавозіць, перапраўляць;
 ехаць; плысьці.
 ветх:тъ, -тын *прым.* стары; старажытны; старасьвецкі.
 ветша:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* старэць.
 вещь:ъ, -и ж 1. рэч, прадмет; 2. натура, характар; 3. здарэньне,
 выпадак, падзея, праява; 4. справа; 5. учынак, чын; дзея,
 дзеянне.
 вещьн:тъ, -тын *прым.* рэчыўны, матэрыяльны.
 вещьств:о, -а н рэчаіснасьць.
 вечер:тъ, -а м вечар.
 вечерьнии *прым.* вячэрні.
 вечерьниц:а, -а, вечерьн:га, -а ж вячэрня, нешпар (вечаровая ба-
 гаслужба).
 вечер:га, -а ж вячэра; баляваньне.
 вечергани:к, -га вячэраньне; вячэра.
 вечерга:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* вячэраць; есьці.
 видан:а, -ты ж улас. Відана = Бідана.
 видимо *присл.* відаць, відно, бачна.
 видим:тъ, -тын *прым.* бачны.
 вид:овати, -оуѣж, -оуѣши *незак.* бачыць; сузіраць; відзець (*адна-
 веднік расейск. зреть*).
 видом:тъ, -тын *прым.* бачны.

вид:ъ, -а I м 1. бачанье, погляд; 2. відзеньє (*аднаведнік расейск. зрєніє*), здольнасьць відзець, бачыць; зрок.

видъ II гл. витъ

видъф- гл. виѡфагини

видьнъ прым. бачны.

видьц:ъ, -а м глядач; назіральнік; сьведка, відавочца.

видѣна гл. видана

видѣни:к, -ѡ н 1. глядзеньє, пазіраньє; 2. відовішча; 3. відзеньє (*аднаведнік расейск. зрєніє*), здольнасьць відзець = бачыць; зрок.

ви:дѣти, -ждж, -диши *незак./зак.* бачыць.

викенти:и, -ѡ, викент:ъ, -а м улас. Вікенці = Вінцэнт.

виктор:ъ, -а м улас. Віктар.

вин:а, -ы ж 1. прычына; нагода; 2. адгаворка; 3. віна, правіна.

винар:ъ, -ѡ м вінар, вінароб.

вин:о, -а н 1. віно; 2. вінаград, вінаградныя лозы.

виновьнъ: виновьнъ бѣти быць вінаватым **виновьнъ, виновьна** творити абвінавачваць, вінаваціць *каго ў чым, закідаць каму што*.

виноград:ъ, -а м вінаграднік; вінаградныя лозы.

виноградын:ъ, -ыи прым. вінаграднікавы.

винодати:к, -ѡ н дарэньє віна.

винопивьц:а, -ѡ м які п'є віно.

винопити:к, -ѡ н піцьцё віна.

виньник:ъ, -а м вінаваты.

виньн:ъ, -ыи I прым. 1. які ёсьць прычынаю; 2. вінаваты; **виновьнъ, виновьна** творити абвінавачваць, вінаваціць *каго ў чым, закідаць каму што*; 3. павінен, абавязаны.

виньн:ъ, -ыи II прым. вінны, вінаградны.

висамбон:ъ, -а м улас. Вісамбон = Бізамбон.

висѣни:к, -ѡ н вісеньє.

ви:сѣти, -шж, -сиши *незак.* вісець.

витали:и, -ѡ м улас. Віталі, Віталь.

витани:ѡ, -ѡ гл. виѡланиѡ

вита:ти, -ѡж, -ѡши *незак. і зак.* 1. жыць, пасяліцца; 2. завітаць; наведць, наведатца.

ВИТЕЗДА *гл.* ВИФЛЕЗДА

ВИТЪ:Ъ, -а *м* улас. Віт.

ВИТЪСАИД:А, -ты *ж* улас. Вітсаіда = Бэтсаіда.

ВИТЪСАНДЪСКЪ *прим.* ВИТЪСАНДЪСКЪ градъ Вітсаіда = Бэтсаіда.

ВИФАСАНДА *гл.* ВИТЪСАНДА

ВИФАСАНДЪСКЪ *гл.* ВИТЪСАНДЪСКЪ

ВИТЪФ- *гл.* ВИФАФАГИИ

ВИТЪФА- *гл.* ВИФАФАГИИ

ВИТФА- *гл.* ВИФАФАГИИ

ВИТЛЕЕМЪ:Ъ, -а (ВИТЬЛЕЕМЪ, ВИТЬЛЕОМЪ, ВИТЬЛЪМЪ, ВИТЬЛЪОМЪ)
м улас. Віфлеем = Бэтлеем.

ВИТЬЛЕЕМЪ *гл.* ВИТЛЕЕМЪ

ВИТЬЛЕОМЪ *гл.* ВИТЛЕЕМЪ

ВИТЬЛЪМЪ *гл.* ВИФЛЕЕМЪ

ВИТЬЛЪОМЪ *гл.* ВИТЛЕЕМЪ

ВИТЬЛЕЕМЪ, -и *прим.* віфлеемскі = бэтлеемскі.

ВИТЬЛЕЕМЪСКЪ:Ъ, -ын *прим.* віфлеемскі = бэтлеемскі.

ВИГАЛИЦ:А, -а *ж* бура; навальніца.

ВИФАНИІА *гл.* ВИФААНИІА

ВИФААНИ:ІА, -а *ж* улас. Віфанія = Бэтанія.

ВИФЛЕЗД:А, -ты *ж* бэтэста (купальня для абмыванья ахвярных аве-
чак).

ВИФЛЕЕМЪ:Ъ *гл.* ВИТЬЛЕЕМЪ

ВИФЛЕ-, ВИФЛЕО- *гл.* ВИФЛЕЕМЪ або ВИФЛЕЕМЪ

ВЛАГ:А, -ты *ж* вільгаць; вільготнасьць, сырасьць, волкасьць, вог-
касьць.

ВЛАДЪК:А, -ты *м* 1. валадар, уладар; 2. улады, улада.

ВЛАДЪЧИЦ:А, -а *ж* валадарыня, уладарыня, валадарка, уладарка.

ВЛАДЪЧЫНЪ:Ъ, -ни *прим.* прынал. валадароў, уладароў.

ВЛАДЪЧЬСКЪ:Ъ, -ын *прим.* валадарскі, уладарскі.

ВЛАДЪЧЬСКЪТЫ *прим.* валадарскі, уладарскі.

ВЛАДЪЧЬСТВІ:КЪ, -іа, ВЛАДЪЧЬСТВ:О, -а *н* валадараньне, уладарань-
не, улада, панаваньне; магутнасьць.

власвимлѣати гл. **власфимлѣати**
власи:и, -ѣ *м* **улас**. Улас = Блажэй.
властѣлин:ъ, -ѣ *м* **валадар**, **уладар**.
властѣл:ъ, -ѣ *м* **валадар**, **уладар**
властѣльск:ъ, -ѣи *прим.* **валадарскі**, **уладарскі**.
вла:сти, -ѣж, -ѣши *незак.* **валадарыць**, **уладарыць**, **панаваць**.
власт:ъ, -ѣ *м* **улас**. Уласт = Бласт.
власт:ъ, -и *ж* 1. сіла, магутнасьць; права; улада; 2. улады, улада.
власфимиса:ти, **власфимлѣ:ти**, -ѣж, -ѣши *незак.* **блюзьнерыць**,
блюзьніць, **богазьневажаць**.
власфими:ѣ, -ѣ *ж* **блюзьнерства**, **богазьнявага**.
влас:ъ, -ѣ *І* **м** **волас**.
влас:ъ, -ѣ *ІІ* **м** **улас**. Улас.
власѣниц:ѣ, -ѣ *ж* **валасяніна**.
власѣнъ *прим.* **валасяны**.
влахѣрн:ѣ, -ѣ *ж* **влахѣрн:ѣ**, -ѣ *мн.* **улас**. Бляхерна (*адна з назваў гораду Канстантынопалю*).
влач:ити, -ѣж, -ѣши *незак.* **цягці**, **цягнуць**, **вала(к)чы**.
влѣкъ, -ѣ *м* **воўк**.
влѣна, -ѣ *І* *ж* **хваля**.
влѣна, -ѣ *ІІ* *ж* **воўна**.
влѣн:ити **сѣ**, -ѣж, -ѣши *незак.* **хвалявацца**.
влѣнынъ, -ѣи *прим.* **хвалевы**, **хваляў**.
влѣнлѣати **сѣ**, -ѣж, -ѣши *незак.* **хвалявацца**; **быць** **гнаным** **хвалямі**.
влѣнѣник, -ѣ *н* **хваляваньне**.
влѣсн:жти, -ѣж, -ѣши *незак.* **заікацца**.
влѣхвовани:ѣ, -ѣ *н* **чараўніцтва**, **чарадзеяства**, **магія**; **чараваньне**.
влѣхвовън:ъ, -ѣи *прим.* **чарадзеяны**, **магічны**.
влѣхволюбн:ѣ, -ѣ *н* **любоў** **да чараваньня**.
влѣхв:ъ, -ѣ *м* **чарадзея**, **чараўнік**.
влѣчыць, -ѣ *м* **бат**. **дзядоўнік**.
влѣшьб:ѣ, -ѣ *ж* **чараўніцтва**, **чарадзеяства**, **магія**.
влѣшьбън:ъ, -ѣи *прим.* **чарадзеяны**, **магічны**.

157

ВОЛОВЬН:Ъ, -ЫН *прим.* валовін, валоў.

ВОЛ:Ъ, -ОУ *м* вол.

ВОЛЬН:Ъ, -ЫН *прим.* добраахвотны, съвядомы; вольны, स्वाбодны.

ВОЛ:ІА, -ІА *ж* 1. воля; рашэньне, намер; БЕЗ ВОЛІА без намеру, без жаданья; ВЪ ВОЛІЖ, ОТЪ ВОЛІА, ПО ВОЛИ паводле волі, жаданья; 2. давол, згода; ВЪ ВОЛІЖ, СЪ ВОЛІЖ 3 дазволу, са згоды, пры згодзе; БЕЗ ВОЛІА, КРОМЪ ВОЛІА без дазволу, бяз згоды; 3. магчымасьць.

ВОЛІ, ВОЛЕ I *выкл.* ану!

ВОЛІ, ВОЛЕ II *часц.* хіба не? ці не?

ВОН- *гл.* ВЪН-

ВОН:ІА, -ІА *ж* 1. пах; 2. *мн. л.* араматычныя рэчывы, духмяны.

ВООНИРГИСИ *гл.* ВОАНИРЪГЕСЪ

ВООЗ:Ъ, -А *м улас.* Вооз = Бооз.

ВООСЪ *гл.* ВООЗЪ

ВОП- *гл.* ВЪП-

ВОСК:Ъ, -А *м* воск.

ВОЩАГ:А, -Ы *ж* бізун, біч.

ВО:КВАТИ, -ЮЖ, -ЮКШИ (*на*) *кого, чьто; противоу комоу чєсомоу*
незак. ваяваць, змагацца, біцца, весьці барацьбу, змаганьне.

ВОКВОД:А, -Ы *м* ваявода, вайсковы зьверхнік, правадыр, князь; валадар, уладар.

ВОКВОДИН:Ъ *прим. прынал.* ваяводаў, князеў.

ВОКВОДСК:Ъ, -ЫН *прим.* 1. ваяводзкі, княскі, зьверхніцкі; 2. валадарскі, уладарскі.

ВОКВОДСТВО:О, -А *н* ваяводзтва (*пасада ваяводы*).

ВОЖАИ *гл.* ВОКВАТИ

ВРАБЕН *гл.* ВРАБИИ

ВРАБИ:И, -ІА *м* верабей.

ВРАГ:Ъ, -А *м* вораг, супраціўнік.

ВРАЖЕНИ:К, -ІА *м* варажба.

ВРАЖИ:И, -ІА, -К *прим.* ворагаў; варожы.

ВРАЖЬД:А, -Ы *ж* варожасьць, варажнеча.

ВРАЖЬДОВАТИ, -ОУЖ, -ОУКШИ *комоу, (на) кого* *незак.* 1. ненавідзець; 2. варагаваць.

вражъскы прысл. варожа.
 брама гл. врьма
 вранъ, -а м 1. грак; 2. крук, крумкач, груган.
 вратъа, -ъ мн. л. 1. вароты, брама; 2. дзьверы.
 вратарицъа, -ѣ ж адверніца.
 вратаръ, -ѣ м адвернік.
 вра:тити, -циж, -тиши зак. навярнуць (у веру).
 вра:тити съа, -циж, -тиши зак. 1. павярнуцца; 2. вярнуцца.
 вратъ, -а І м катавальнае кола.
 вратъ, -а ІІ м зубчасты мур.
 вратъкъ прым. хісткі, няўстойлівы.
 вратъникъ, -а м адвернік.
 врач:евати, -оуѣж, -оуѣши незак. лячыць, лекаваць; вылечваць.
 врачевъ прым. прынал. лекараў, доктараў.
 врачевънъ, врачевъскъ, -ын прым. лекарскі, доктарскі.
 врачъ, -а м лекар, доктар.
 врачъбъа, -ы ж лячэньне, лекаваньне; вылечваньне.
 врачъвьио прысл. лячэбна; па-лекарску, па-доктарску.
 врачъвьиъ, -ын прым. які мае здольнасьць лячыць, лекаваць.
 врь- гл. таксама врь-
 врьбик гл. врьбик
 врьбьица гл. врьбьица
 врьвь гл. врьвь
 врьженик гл. врьженик
 врьста гл. врьста
 врьтоградарь гл. врьтоградарь
 врьтоградъ гл. врьтоградъ
 врьтопоградъ гл. врьтъпоградъ
 врьтпоградъ гл. врьтъпоградъ
 врьт'поградъ гл. врьтъпоградъ
 врьтъ гл. врьтъ
 врьтъпоградъ гл. врьтъпоградъ
 врьтъпъ гл. врьтъпъ

врѣтѣти сѧ *гл.* врьтѣти сѧ

врѣховьнѣ *гл.* врьховьнѣ

врѣховьнь *гл.* врьховьнь

врѣхосѣ, -а *м* від саранчы.

врѣхоу *гл.* врьхоу

врѣхѣ *І* від саранчы.

врѣхѣ *ІІ* *гл.* врьхѣ *І*

врѣви:кѣ, -ѧ *н* вербалозьзе, лязьняк, лозы.

врѣвьницѧ, -ѧ *ж* Вербніца = Вербная (Пальмовая) нядзеля.

врѣвѣ, -и *ж* вяроўка.

врѣжени:кѣ, -ѧ *н* кідок.

врѣстѧ, -ы *ж* узрост, век; час жыцьця, жыцьцѣ.

врѣтограда:рь, -ѧ *н* садоўнік.

врѣтоградѣ, -а *н* сад, гарод.

врѣтопѣ *гл.* врьтѣпѣ

врѣтѣ, врьтѣпоградѣ, -а *н* сад.

врѣтѣпѣ, -а *н* 1. сад; 2. пачора.

врѣтѣпѣ *гл.* врьтѣпѣ

врѣтѣти сѧ, -ѣж, -тиши *незак.* круціцца, перавярняцца, пераварочвацца.

врѣховьнѣ, -ын, врьховьнь, -ни *прым.* галоўны, найгалоўнейшы, найвышэйшы.

врѣхоу *І* *присл.* 1. угару, уверх; 2. уверсе, наверх.

врѣхоу *ІІ* *приназ.* на (што, чым).

врѣхѣ, -оу *І* *м* 1. верх, вяршыня; 2. цема.

врѣхѣ *ІІ* *гл.* врьхѣ *І*

врѣдѣти, -ждѣ, -диши *кого, чѣто* *зак.* 1. пашкодзіць, параніць; 2. сапсаваць, пашкодзіць, зрабіць шкоду, учыніць шкоду.

врѣдѣ, -а *І* *м* 1. (цялеснае, фізычнае) пашкоджаньне, рана; хвароба, немач; 2. шкода, страта, страты.

врѣдѣ, -а *ІІ* *м* *не* врѣдоу *имѣти/сѣтворити* *не* прызнаваць/*не* прызнаць прыдатным, вартым.

врѣдынѣ, -ын *прым.* 1. зранены, зьнявечаны, скалечаны; паранены; 2. шкодны; 3. врѣдынѣ *быти* зазнаць страту.

врѣжда:ти, -ѣж, -ѣши *кого, чѣто* *незак.* 1. раниць, пашкодждаць;
вѣрѣдзиць, уквѣляць; 2. шкодзиць; рабиць, учыняць шкоду, прыно-
сиць страты.

врѣждени:ѣ, -ѣа *и* пашкодждаенье.

врѣменьо *присл.* часова, на час.

врѣменьн:ѣ, -ѣи *прим.* часовы, нястали.

врѣм:ѣ, -ѣе *и* 1. час, пара; 2. (самы) час, (самая) пара, зручны,
спрыяльны час, зручная, спрыяльная пара.

врѣтищ:ѣ, -ѣа *и* 1. мех, мяшок; 2. адзеньне з валасяніны.

врѣщи, I -ѣгж, -ѣжѣши *чѣто* *зак.* кинуць, шпур(ля)нуць.

врѣщи, II -ѣхж, -ѣшѣши *незак.* малаціць.

врѣщи *сѣа*, -ѣгж, -ѣжѣши *чѣто* *зак.* кинуцца.

вт- *гл.* вѣт-

вх- *гл.* вѣх-

вчѣра *гл.* вѣчѣра

вѣ *прим.* 1. *пашторавыя стасункі:* (кірунак) у, да; (мѣсца) на; 2.
(час) у; 3. у; 4. да, у; 5. супраць, проці; 6. па, з-за, праз; 7. адносна,
у дачыненні каго, чаго; 8. для; дзеля, да.

вѣавидѣ *гл.* вѣавѣла

вѣблаговол:ити, -ѣж, -ѣши *зак.* палюбіць.

вѣбѣга:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* убѣгаць.

вѣбѣгн:жти, -ж, -ѣши *зак.* убегчы.

вѣвѣдени:ѣ, -ѣа *и* 1. уводзіны каго куды, у што; 2. гасьціннасьць.

вѣвѣсти, -ѣж, -ѣши *зак.* увесыці, прывесыці.

вѣвлѣ:щи, -ѣж, -ѣши *зак.* уцягці, уцягнуць, увала(к)чы.

вѣво:дити, -ѣдж, -ѣши *незак.* уводзиць, прыводзиць.

вѣврѣти, -ѣрж, -ѣрѣши *зак.* утыркнуць.

вѣврѣ:щи, -ѣж, -ѣши *зак.* укінуць, уцягнуць, увала(к)чы.

вѣвѣр:ити, -ѣж, -ѣши *зак.* запэўніць, упэўніць.

вѣвѣ:сити, -ѣшж, -ѣши *зак.* павесиць усярэдзіну, падвесіць.

вѣвѣ:пати, -ѣж, -ѣши *зак.* удзьмуць.

вѣгаждани:ѣ, -ѣа *и* дагода, дагаджэньне.

вѣгажда:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* дагаджаць; служыць.

вѣглашени:к, -ѣ *н* навука, навучанье.
вѣглажб:ити, -ѣж, -иши *зак.* утыркнуць.
вѣгнѣжда:ти сѣ, -ѣж, -ѣши *незак.* гнязьдзіцца.
вѣгнѣ:здити сѣ, -ждаж, -здиши *зак.* загнязьдзіцца.
вѣго:дити, -ждаж, -диши *комоу* *зак.* дагадзіць.
вѣгодьник:ъ, -а *м* дагоднік, служка.
вѣгодьнъ *прим.* прыемны.
вѣда:ти, -мь, -си *зак.* 1. даць, аддаць; 2. аддаць замуж.
вѣда:ти сѣ, -мь, -си *зак.* аддацца, перадацца; падпарадкавацца.
вѣда:ѣти, -ѣж, -ѣши *незак.* 1. даваць, аддаваць; 2. аддаваць замуж.
вѣда:ѣти сѣ, -ѣж, -ѣши *незак.* 1. аддавацца, перадавацца; 2. падавацца, выпраўляцца, рушыць.
вѣдварѣ:ти сѣ, -ѣж, -ѣши *незак.* сяліцца, (п)асяляцца; асядаць.
вѣдвор:ити сѣ, -ѣж, -иши *незак.* (п)асяліцца; асесьці.
вѣдрѣжа:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* уздымаць, узьнімаць, уносіць; ставіць.
вѣдрѣж:ити, -ж, -иши *зак.* узьняць, узьнесьці; паставіць.
вѣдоу:н:жти, **вѣдѣх:**н:жти, -ж, -ѣши *зак.* удзьмуць, удыхнуць.
вѣд:ѣти, -ждаж, -ждеши *й* -ѣж, -ѣши *зак.* укладьці; увесьці (у вушы).
вѣжаг:ѣти, -ѣж, -ѣши *чѣто* *незак.* запальваць.
вѣжделати *гл.* **вѣжделѣти**
вѣжделѣ:ти, -ѣж, -ѣши *кого чѣто* *зак.* пажадаць.
вѣжда:дати (сѣ), -ждаж, -ждеши *й* -даж, -даѣши *кого, чѣто* *зак.*
 1. засмагнуць, адчуць смагу; 2. (*къ*) *комоу, на кого* пажадаць, адчуць жаданье, адчуць прагу.
вѣжадати (сѣ) *гл.* **вѣжадати (сѣ)**
вѣже:ѣти, -гж, -жеши *зак.* аорыст **вѣжѣхъ, вѣжахъ** *дзееприм.*
зак. зал. **вѣжѣженъ, незак.** **вѣжѣзи** 1. запаліць; 2. *кого* распа-
 ліць, запаліць.
вѣжиза:ти, -ѣж, -ѣши *чѣто* *незак.* запальваць.
вѣжлюб- *гл.* **вѣзлюб-**
вѣз *прыназ.* зѣ він. 1. замест *чаго, за што*; 2. каля, побач, блізка, паблізу, непадалёк; 3. угару, уверх.
вѣзави:дѣти, -ждаж, -диши *комоу* *зак.* пазайздросьціць.

вѣзаконѣти, -ѣж, -иши **зак.** 1. *кого* усталяваць закон; 2. *комоу чѣто* узаконѣць, зацьвердзіць, усталяваць (законам).

вѣзаконѣ:ѣ, -ѣа **и** усталяваньне закону; узаконеньне, зацьверджаньне; закон.

вѣзалѣкати *гл.* **вѣзалкати**

вѣзалѣкати (**сѣа**), -чѣж, -чѣши **зак.** згаладнець, захацець есьці.

вѣзалѣкати *гл.* **вѣзалкати**

вѣзалѣкати *гл.* **вѣзалкати**

вѣзбиѣти, -ѣж, -ѣши **зак.** забѣць.

вѣзблагословѣсѣти, -цѣвлѣж, -ствѣши *кого* **зак.** багаславѣць; перахрысьцѣць, перажагнаць.

вѣзболѣѣти, -ѣж, -иши *кого* **зак.** адчуць боль.

вѣзбогаѣти **сѣа**, -ѣж, -иши **чѣсо** **зак.** спалохацца, збаяцца, спужацца, злякацца.

вѣзбранѣти, -ѣж, -иши **зак.** 1. **чѣсо**, **чѣсомоу**, **комоу (отѣ)** **чѣсо** забаранѣць; ня даць магчымасьці, перашкодзіць, замінуць; 2. **комоу чѣсо** адмовѣць.

вѣзбранѣ:ѣти, -ѣж, -ѣши **незак.** 1. **чѣсо**, **чѣсомоу**, **комоу (отѣ)** **чѣсо** забараняць; не даваць магчымасьці, перашкаджаць, замінаць; 2. **комоу отѣ чѣсо** утрымліваць; 3. супраціўляцца, супрацівіцца.

вѣзбоуѣдѣти, -ждѣж, -дѣши *кого* **зак.** пабудзіць, разбудзіць.

вѣзбоуждаѣти, -ѣж, -ѣши *кого* **незак.** будзіць.

вѣзбоуѣаниѣ:ѣ, -ѣа **и** неразважлівасьць, безразважнасьць.

вѣзвѣнѣжѣти, -ѣж, -ѣши **зак.** прагнуцца; прахапіцца.

вѣзвѣрати, -ѣрѣж, -ѣрѣши **чѣто** **зак.** сабрацца, пазьбіраць.

вѣзвѣсѣти, -шѣж, -сѣши *кого на чѣто* **зак.** разыюшыцца, разытрыцца.

вѣзвѣсѣти **сѣа**, -шѣж, -сѣши **на кого** **зак.** разыюшыць, разытрыць.

вѣзвѣсѣвати **сѣа**, -оуѣж, -оуѣши **на чѣто** **незак.** шалець, лютаваць; юшыцца, ятрыцца, разыюшвацца, разытрывацца.

вѣзвѣсьнѣѣти, -ѣж, -ѣши **зак.** ашалець, стаць шалёным, лютым.

вѣзвѣшаѣти, -ѣж, -ѣши **незак.** рабіць шалёным; юшыць, ятрыць.

вѣзвѣшѣниѣ:ѣ, -ѣа **и** шал, шаленства, разыюшанасьць, разытра-насьць.

вѣзвар:ити, -ѣж, -иши *незак.* распаліць, напаліць; раскаліць, на-
каліць.

вѣзвати *гл.* **вѣзѣвати**

вѣзвелича:ти, -ѣж, -ѣши *незак.* 1. павялічваць, рабіць вялікім;
2. учыняць, зьдзяйсняць, рабіць вялікую справу; 3. усхваляць,
услаўляць, узносіць хвалу.

вѣзвелич:ити, -ж, -иши *кого чѣто* *зак.* 1. павялічыць, зрабіць вя-
лікім; 2. учыніць, зьдзейсніць, зрабіць вялікую справу; 3. усхва-
ліць, уславіць, узьнесці хвалу.

вѣзвесел:ити, -ѣж, -иши *кого* *зак.* разьвесяліць, узрадаваць, пара-
даваць, усьцешыць, пацешыць.

вѣзвесел:ити сѧ, -ѣж, -иши *о чѣмъ* *зак.* разьвесяліцца, узрадавац-
ца, парадавацца, усьцешыцца, пацешыцца.

вѣзвеселѧ:ти, -ѣж, -ѣши *кого* *незак.* весяліць, разьвясельваць, ра-
даваць, цешыць, усьцешваць.

вѣзве:сти, -дж, -дѣши *кого, чѣто* *зак.* 1. павесыці, адвесыці, выве-
сыці ўверх; 2. пазбавіць; 3. узьняць.

вѣзве:сти сѧ, -дж, -дѣши *зак.* узьняцца.

вѣзво:дити, -ждж, -диши *кого, чѣто* *незак.* 1. весыці ўверх; 2. на-
стаўляць; выхоўваць; 3. уздымаць, узьнімаць.

вѣзвра:тити, -цѣж, -тиши *зак.* 1. *комоу чѣто* вярнуць, аддаць;
2. *кого* вярнуць, прывесыці назад, паслаць назад, адаслаць назад;
3. перабіць, зьмяніць, перамяніць, ператварыць; 4. адагнаць.

вѣзвра:тити сѧ, -цѣж, -тиши *зак.* 1. вярнуцца; 2. зьвярнуцца.

вѣзвѣша- *гл.* **вѣзвѣшати**

вѣзвраща:ти, -ѣж, -ѣши *кого, чѣто* *незак.* 1. вяртаць, аддаваць;
2. адвярняць.

вѣзвраща:ти сѧ, -ѣж, -ѣши *кого, чѣто* *незак.* вяртацца.

вѣзвращени:ѣ, -ѧ *н* 1. вяртаньне; 2. зварот да каго.

вѣзврѣ- *гл.* **вѣзврѣ-**

вѣзврѣ:ѣци, -ѣгж, -ѣржѣши *чѣто* *зак.* накінуць, ускінуць.

вѣзвы:сити, -шж, -сиши *зак.* узьняць; узвысіць, узьнесці.

вѣзвы:сити сѧ, -шж, -сиши *зак.* узьняцца; узвысіцца, узьнесціся.

вѣзвышени:ѣ, -ѧ *н* ганарліваць, ганарыстасьць, фанабэрыс-
тасьць, пыхліваць; фанабэрыя, пыха.

възвыш:ити, -ж, -иши *кого* зак. узняць; узвысіць, узьнесьці.

възвѣр:овати, -оўж, -оўжи *чэмоў* зак. паверыць; стаць вернікам.

възвѣ:сити, -шж, -сиши *кого, чьто* зак. павесіць.

възвѣ:стити, -ціж, -стиши *чьто, о чэнь* зак. 1. паведаміць; 2. абвесьціць; *възвѣ:стити прѣжде* прадказаць.

възвѣща:ти, -ж, -жи *комоў чьто, о чэнь* незак. 1. паведамляць; 2. абвяшчаць.

възвѣшати гл. *възвѣшати*

възвѣщені:є, -іа *н* паведамленьне.

възвѣ:гати, -ж, -жи зак. 1. падзьмуць, павеяць; 2. *кого* разьвеяць.

възва:зати, -жж, -жеши *чьто* зак. 1. прывязаць; 2. дадаць.

възгара:ти сѧ, -ж, -жи *незак.* пагарацца, запальвацца.

възглавниц:а, -а *ж* подушка.

възглагол:ати, -ж, -жи зак. 1. сказаць; 2. *на кого* выказвацца супраць *каго*, абвінавачваць *каго*, закідаць *каму*.

въгла:сити, -шж, -сиши зак. 1. усклікнуць; 2. сказаць; 3. вымавіць (*зук*); 4. прасьпяваць (*пра неўня*); 5. *кого* паклікаць, пазваць.

възглаша:ти, -ж, -жи *незак.* абвяшчаць.

възглашєні:є, -іа *н* вокліч; выгук.

възгнѣ:тити, -ціж, -тиши зак. раскласьці (*вогнішча*).

възгнжша:ти сѧ, -ж, -жи *незак.* грэбаваць, брыдзіцца, гідзіцца.

възгор:ѣти сѧ, -рж, -риши зак. распаліцца, разгарэцца; запаліцца, загарэцца.

възгра:дити, -ждж, -диши зак. 1. перагарадзіць; заступіць, пераняць, перастрэць (*затрымаць на дарозе*); 2. збудаваць, пабудаваць, паставіць.

възгра:дити сѧ, -ждж, -диши зак. умацавацца.

възгражда:ти, -ж, -жи *незак.* умацоўваць.

възграждєні:є, -іа *н* пабудова, збудаваньне; умацаваньне.

възгръм:ѣти, -лж, -иши зак. загрымець.

възгжшати сѧ гл. *възгнжшати сѧ*

въздани:є, -іа *н* адплата.

въздате́л:ь, -іа *м* хто аддае, вяртае, адплочвае; вяртальнік, адплатнік.

ВЪЗДА:ТИ, -мь, -си чь то комоу зак. 1. аддаць, даць, вярнуць; 2. ад-
плаціць.

ВЪЗДА:НИ:К, -га н адплата.

ВЪЗДА:ПАТИ, -ж, -кши чь то незак. сяліць, засяляць.

ВЪЗЛАКАТИ ГЛ. ВЪЗАЛКАТИ